

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo quartus p[ro] Septuagesima

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Dominica in sexagesima

te: et ocium fugite, quod non habet huius requiem.
Exemplum octositatis fugientis hominum in omni generatione et creaturaz. Prior in creaturz insensibili libet quod non cessant die et nocte voluntate page recordato:is, ut platea et arbores tempore florales: folia: et fructus adducuntur. sol et luna et stelle cursus suos pagent. Baruch. iij. Stelle dederunt lumine in custodij suis: ratione sunt et dixerunt: assumpti sunt. Item in creatione sensibilibus irrationalibus quod quotidie et continuo per vicu et fetibus educandis laborant. ut pareret in volatilebus et gressilibus: et sic de aliis. Unde puer. vij. Vade ad formicam operari et visce ab ea sapientiam: et considera vias eius: quod cum non haberent ducem quod eam exemplum percipiant: aut perceptorem quod eam instruant: et leges instituant: aut principem quem timeant et qui ei penitus infligat aut permissa tribuant: parat in estate cibum sibi et congregat in messe quod comedat. Sic et nos facere debemus: prudenter per via futura. Item in creaturz intelligentibus: puta angelus qui non cessant laudare deum: ut Apocalypsa. iij. Et de viris letis legimus quod diligenter quotidie opibus bonis infesterentur. Infelix quis legimus de fratre Francisco quod feruore spiritus adeo succedebat: ut quotidie fratribus diceret: fratres et filii mei incipiam facere bonum. Sicut enim dicit Gregorius. Amor dei nunc est ociosus. I. Similiter Alex. in ocio morosus: vel ocio plenus. Nam huius charitate si aliquem in ocio radit cito exatas.

Dicitur articulus. Audistis regule. Non trate quod iura dicunt. Lessante labore oportet cessare remuneratoe laboris. de apocrypha. L'ocessus. Sed bene meritis beneficium debet concedi. Sicut legauit. f. de manumissione in testamento. Pone casus de pauperibus agricultoribus qui inuitant ad laborandum in vinea domini tali pacto quod multa accipient mercedem si diligenter et infra certos dies opus compleverint: alias incarcerabuntur. Non tales statim et diligenter laborabunt: partim propter timore incarcerationis: primi propter spem remuneratiois. Expone et applica notando illud homini. Nullus labor durus: nullum tempus longum videri debet quo gloria eternitatis adquiratur.

Sermo quartus
per Septuaginta

Ite. Sic pugno non quod aeris spectaberis. I. L'oc. ix. Currentibus ad bramam necesse est ut pugneret contra triplicem hostem. Duidum: carne: et diabolum. Hoc. Tres hostes in hoc mundo nos infestant. Duidum: et syrena dulcis nauigates submergit. Larus tanquam dalila bladicens Sasonem alligat. Diabolus tanquam leo rugiens viatorum iterum mit. Larus luxuria. Duidus avaricia. Diabolus ingerit superbia. Ex his tribus duo concurauerunt tertio submersione nostram. Duidus enim et care diabolo auxiliu puerum contra nos. Duidus est vicinus. Larus est domesticus hostis: qui multum periculosus est. Ecce quis de consol. Nulla pestis efficacior ad nocendum quam inimicus domesticus.

Sic currite regule. **P**rimus art. An beatitudo ad quam curritur? Pro debemus consistere possit in aliquo homo creatore. Quod sic. Quia homo non est capax nisi obiecti finiti. Extra. Aug. xix. de civitate dei. Ut vita carnis aia est: bruta vita hominis deus est. Deinde dominus populus cuius est dominus deus eius. Respondebat Thoma. xxii. q. ii. Num possibile est beatitudinem hominis consistere in aliquo bono creatore. Beatitudo enim est perfectio hominis tripliciter queritur appetitus. Obiectum autem appetitus intelligibilis est universalis homini quod non inueniatur in aliquo creatore: sed in solo deo. quod omnis creatura habet bonitatem partim capata. Unde solus deus bonus hominis voluntate impletus potest: secundum quod dicitur in psalmi. Qui repletus desideriis tuus. In solo igitur deo beatitudo hominis consistit. Num autem deus: homo non est capax nisi boni finiti. Verus est ut rei intrinsecus et inherenter: sed bene est capax boni infiniti ut obiecti. Hec Thoma. **P**ro fundamento. Querendum est bonus illud in qua vera beatitudo consistit. nam ut dicitur prophetus. i. et. Et beatitudo est perfectissimum atque per se sufficiens bonum quod non amplius propter alterum: sed propter se tantum est amabile. Multum ergo querendum nequod amorem tali bono repugnas. **P**ropter quid remedio. Quale sit id quod amas celeri circumspecte mente. Queritur ergo. An si vel possit esse aliquod bonum tale creatum quod sit propter se tantum amabile in qua possit homo veraz beatitudinem. Dic tuus. Ex qua coclude ostendit.

Berimo. III.

Fo. CIII.

nisi sunt qui spredo bono increato: rebus creati inherent. Aug⁹. in li. soli. **G**e cecis oculis q̄ te nō videt̄ sol illūnans celum et terrā. **G**e caligantib⁹ oculis q̄ te videre n̄ possunt. **G**e auertitib⁹ oculos ut nō videant veritatem. Neq̄unt ocli assueri tenebris summe vitas radios intueri. Nesciunt de hūne aliquid estimare q̄z est in tenebris habitat: tenebras videt̄: tenebras diliguit: tenebras approbat̄: de tenebris cunctes in tenebras/nesciunt ubi corrunt. Hoc audiit̄ o miseri pectoris etnis supplicij deputati zc. **F**igura. iiii. Reg. xv. Sedechias cap̄ est in rebilata: et exēcat̄ atq̄ incatenat̄ duct̄ in babylōnē. Spūalr tebla ta interprat̄ multa hec, et sicut multitudo n̄ tgalū occupationū. Expone ergo ut s̄ Notādo illud p̄. Nescierūt neq; imelleverunt: in tenebris ambulāt.

AEcūdus articulus. In p̄cedenti zc. **A**ūc de p̄sideratione obligatiōis que vniuersal sequit̄ ex p̄uictōe facta cū opa/rijs ex denario diurno. Nemo em̄ obligatur in vinea dñi laborare. sed si volumus accipere eterne vite p̄mū p̄missum: obliga/mur ad illud cōseqndū in illa dñi vinea la/borare. Est aut̄ h̄notanduz q̄ triplici ra/tione obligamur dñi seruire.

Primo rōne creationis.

Sedō rōne gubernationis.

Terțio ratione conditionis.

Primo q̄if zc. Nam p̄ creationē a deo ha/dem⁹ q̄ sum⁹. Ber. Totū debes ei a quo totū habes. Quis existimet q̄ntū est esse in nūero creaturarū nō q̄rūcūz: sed rōna/lū. Nullo qdē p̄cio emere posset ymus ex oculis aut ex mēbris vīis: multo magis nec aliqua potentia anie. Et q̄s ista dedit nisi deus. Et cur nisi ex liberalitate sua. Lactati^o li. ii. diuīaz institutionū. Deus. vīi patrī officio func̄t̄ est. Ip̄e corp̄ effūt̄. It̄ p̄t̄. Ip̄e aiām in q̄ spirām̄ infudit̄. illū e/terne sibi inuicē fecit artificio incomprehensib⁹/ et sapia inuestigabilis; nec h̄ an p̄meru/t̄. Et q̄ an nō fuit̄: nec spes retributiovis fuit̄: ne tibi videt̄ o hō: cogita q̄lē te fecit: nem̄/ pe fū corp̄ egregiā creaturā: sūi aiām ad imaginē creatoris insignē: rōnis participē: b̄titudinis eterne capacē. Porro aut̄ cohe/re sibi inuicē fecit artificio incomprehensib⁹/ et sapia inuestigabilis; nec h̄ an p̄meru/t̄. Ut q̄ an nō fuit̄: nec spes retributiovis fuit̄: admirantes eius perseverantia dicabant

q̄m̄ bonoz n̄froz n̄ eger. **S**edō rōne gu

b̄hnatiōis. Sic em̄ deus gubernat hōiez vt dūctas suas creaturem hōni dederit. Hugo li. de arra spōse. Respice vniuer/s sum mundū: et considera siqd̄ in eo sit qđ tibi nō seruat̄. Omnis creatura ad hūnē n̄ nem dirigit cursum suum: vt obsequijs tu is famulez et velitati defūiat: tuisq; ob/lectramēz paritez et necessitatib⁹ sum affluētiam indeſinēt̄ occurrat. hoc celum: hoc terra: hoc mare: hoc aer cum h̄is q̄ sunt in eis vniueris explere non cessat. Nec so/las creature corporales dedit deus. sed et angelos quos hōim custodie deputauit. Hiero. Digna dignitas aiaz/vi vnaq; q̄s angelū habeat ad sui custodiā specialit̄ delegatū. O dura eoz pectora q̄ dei bñ si/cia non recognoscūt̄: itmo ingrati ipm̄ deūt̄ cōtemnūt̄. Nō aut̄ creatur̄: sed ex sup abdāt̄ charitate dedit nobis filiū sui. Jo/a. iii. In hoc apparet̄ charitas dei in no/bis: qm̄ filium suū vñigenitū misit̄ in mū/dū ut viuam̄ p̄. Et Joā. iii. Sic deus dilexit mundū ut filium suū vñigenitū daret. Videamus q̄ q̄ntū tenemur deo seruire qui sic seipm̄ nobis dedit: et seipm̄ pro nostra redemptōe obtulit et proprium sanguinem fudit. Apocal. i. Dilexit nos et lauit̄ nos a peccatis nostris in sanguine suo. Et j. Pet. j. Non corruptibiliū au/ro et argento redempti estis: sed precioso sanguine agni imaculati. Agnosce igitur o anima quantum deus te dilexit: et disce eum diligēt̄ et fideliter ei seruire. **T**er/zo ratione p̄ducentiōis. quia fideliter lab/orantib⁹ mercedez glorie p̄mittit quā si ex pacto se datuz. Sap. iii. Bonoz la/boz glōsus est fructus. Et Sap. i. Redder deus mercedē laborū suoz. Qui q̄ de/siderat mercedē/non refugiat laborem. q̄a/sicut dicitur. I. ad Corinth. viii. Unusquisq; q̄ propriana mercede accipiet h̄is sumū la/borum q̄d̄ sum⁹. At cōtra Matth. xxv. Dānafser̄ uis piger et ejcit̄ in tenebras exteriores. Scudeat igit̄ q̄libet q̄d̄ viuit̄ in dei ser/uitio laborare. Exemplū in vita spa. Erat qdā senex in eremo iteriori p̄ mltos aros: in abstinentia et spūali studio nimis labo/rans. Venientes igit̄ ad eum qdām frēs admirantes eius perseverantia dicabant

Dominica in Septuagesima

Quō toleras istū tā solitariū et tā difficiā illū desideriū est quasi admirationis et cau-
lem locū pōt. Quib[us] ille rūndens ait. Q[uo]d is sat inq[ui]stionē. vt d[icitur] in p[ri]ncipio metaphys[ica] labor totius t[em]pis mei nondū vni[us] horae tor-
ce. nec illa inq[ui]stio q[ua]esit q[ua]esit pueniar ad
mentorū eternoꝝ spaciū est. Oportet inq[ui]stio cognoscendū essentia[rum] cause. Ad pfectū i[n]gi-
nūs in p[ro]prio t[em]po hui[us] vite sustinere laboreꝝ et macerare passiones ut i[n]ueniam[us] in alio
seculo perpetuā recompensationē. Greg. Dum labore transitorio attērimur: a labo-
re p[er]petuo liberamur.

Pro tertio. Audistis tē. Audite q[uo]d d[icitur] lex t[em]pi. Bona fides ī tractib[us] suāda est: et de actionib[us] et obligationib[us]. l. Bona fidem. et. s. eo. ti. l. Bona fides. Ergo cū de rebus nobiliorib[us] q[ua]s multū de rebus vi-
torib[us]. Nobilissimum autē ē p[ri]mū ens a quo
tik hosti seruanda est. Pone casū. Si con-
tractū feceris cū socio: nōne suādā est:
al[ia] tē. Multo magis cū d[omi]no tē. Estore q[ui]
d[omi]no fideles vt tandem vnicuiq[ue] dicat illud
Thatt. xv. Euge serue bone et fidelis: q[ui]
in pauca fūisti fidelis sup[er] mul. te cō.

Sermo. v. p Septuagesima.

Ac curritent

Act. Lastigo corpus meū et ī ser-
uiturē redigo ne forte cū alijs p[ro]dicauerim ipso reprobi efficiar. j. Lox. ix.
Ibi tria sunt notāda q[ua]d faciunt ad cursum
spiritualem.

Carnis mortificatio. Lastigo corp[us] m.
Mortificatiōis subiectio. et ī seruiturē
redigo.

Subiectiōis ratio. ne forte cū alijs tē
De p[ro]mo. q. Lox. iii. Semp mortificatiō-
onē iessi ī corpe vio circuferentes. De scđo
Rho. vi. Exhibete mōra vīa suāre iusti-
cie in scificationē. De tertio Gal. v. Qui
rastia. s. opa carnis agunt regnum dei nō q[ui]-
quenf. Sic currite tē.

Primū ar. An beatitudo ad quā curre-
re debem[us] q[ui]llat in visione diuine es-
tentie. Q[uo]d nō. q[ui] dicit Diony. c. j. mystice
theologie. Per id q[ui] est supremū intelle-
ctus: ho deo iungif oīno ignoror. Con-
tra. j. Jo. ii. Videbim[us] eū sicuti est. Respon-
det Tho. j. ii. q. iii. Ultia hois beatitu-
do nō p[er] q[ui]llate nisi in visione diuine esse esse
tie. Hō em[us] nō est pfecte beatū q[ui] diu sibi re-
stat aliqd desiderandū. Inest autē natura-
lit hois desideriū cū cognoscit effectū: et scit
eū b[ea]te causā: vt etiā cognoscat de cā q[ui]d ē:

illū desideriū est quasi admirationis et cau-
lem locū pōt. Quib[us] ille rūndens ait. Q[uo]d is sat inq[ui]stionē. vt d[icitur] in p[ri]ncipio metaphys[ica] labor totius t[em]pis mei nondū vni[us] horae tor-
ce. nec illa inq[ui]stio q[ua]esit q[ua]esit pueniar ad
mentorū eternoꝝ spaciū est. Oportet inq[ui]stio cognoscendū essentia[rum] cause. Ad pfectū i[n]gi-
nūs in p[ro]prio t[em]po hui[us] vite sustinere laboreꝝ et macerare passiones ut i[n]ueniam[us] in alio
seculo perpetuā recompensationē. Greg. Dum autē dicit Dion. q[ui] id q[ui]d tē. loquitur de cognitione eoz q[ui] sunt in via ad bri-
tudinē tendentes. Hec Dion. Pro fun-
damēto. Nobilissima cognitionis hoī possibil-
bilitas: est cognitionis diuinoꝝ. Unū Lomen-
tator in. ii. de ania. Melius est scire modi
nā fidem. et. s. eo. ti. l. Bona fides. Ergo cū de rebus nobiliorib[us] q[ua]s multū de rebus vi-
torib[us]. Nobilissimum autē ē p[ri]mū ens a quo
oīs alia bonitas p[ro]cedit tanq[ue] a p[ri]ma causa
sa effectiva formalī et finali. Et tō in ei[us] co-
gnitione maxie est hoīs pfectia felicitas.
Nam sc̄i iuxta virgilii in geōglīcis. Felic-
is q[ui] potuit rep[re]cognoscere causas. Marie fe-
lix q[ui] causam simpli p[ri]mā cognoscat. Sed
querit. An in ei[us] vīsione aut in cognitione
ei[us] abstractiū q[ui]llat beatitudo. Dic tū. ve-
s. Ex q[ui] conclude q[ui]desideranda ē illa vī-
sio. Nam vī hī ī libello de p[er]temptu mūdi
Quantū gaudebūt q[ui]s gaudia sumā reple-
būt. Quos illustrabit q[ui]s semp letificabit.
Uisio seta dei splendorq[ue] sue faciei. Uisio
iniquā clarissima. j. Lox. xiij. Uidemus
nunc p[er] speculuz in enig. tunc autē facie ad
fa. Ex quo etiā habet q[ui] est remediatissi-
ma. Attēndite oītōres miseri q[ui] tāto bo-
no: vosmetipos p[ro]utatis: adulteri: raptoreſ
tē. Sed quid necessariū est vt ibi gūniaſ-
mus. Audi dñm in euangelio Matth. v.
Beati mūdo corde qm̄ ipi deuz vi. Hey-
ro. Mundus deus a mundo corde conspi-
ciatur. Templū em[us] dei esse nō p[ot] q[ui]qd pol-
lūtū. Figura Apo. vij. Illi de turba ma-
gna quā vidit ioānes erant aī thronū ī
cōspectu agnī amicti stolis albī et palme
ī manib[us] eoz. Per hoc q[ui] sunt aī thronū
diuine maiestatē intellige q[ui] deum vident
et intueni thronū diuine maiestatis: alas
nō pl[ena]t aī thronū q[ui] reprobi. Dicunt
autē ec in cōspectu agnī p[er] visionē hūat
nitatis ch[risti]. Amicti stolis albī: p[er] pu-
ritatē inocētū. et palme ī manib[us] eoz: ī
signum victorie. Aug. ī solit. O regnum
beatitudis eterne: p[er] turis diuine: spes scōp[us]: et
corona glorie: facie ad faciē videris a san-
ctis: letificans eos vndiq[ue] pace tua.